

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.291/2025/7.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2025. július 8. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2025. február 25. napján kihirdetett 11.B.113/2024/68. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a vádlott által 2023. október 17. napjától 2024. augusztus 29. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2024. augusztus 30. napjától 2025. február 25. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt számítja be a szabadságvesztés tartamába.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött időt is azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés] miatt 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról. Határozott a lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat 2 148 355 Ft bűnügyi költség viselésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodsorban a cselekmény enyhébb minősítése [a Btk. 178. § (1) bekezdés szerinti kábítószer birtoklásának büntette], harmadsorban a büntetés enyhítése érdekében (elsőfokú irat 68. számú tárgyalási jegyzőkönyv). A védő a jogorvoslatát utóbb írásban részletesen indokolta, melyben vitatta az ítéleti tényállást, és álláspontja szerint a terhelt a terhére rótt bűncselekményt szándékosan nem követte el, tudata nem fogta át, hogy bűncselekmény elkövetésében vesz részt, illetve kényszer hatása alatt állva vitte véghez cselekvőségét, ami büntethetőséget kizáró okot jelent. Érvei alátámasztására a vádlott bűncselekmény elkövetését tagadó védekezésére és tanúl (Tarzan) tanú vallomására hivatkozott. Utalt arra is, hogy a terhelt tudatmódosult állapotban követte el a cselekményt, hiszen szervezetéből kokaint, THC-t, metamfetamint és fenciklidint mutattak ki. Ezen okok a vádlott felmentését alapozzák meg. A perorvoslata írásbeli indokolásában ugyanakkor már nem kérte a bűncselekmény jogi minősítés megváltoztatását. Másodlagos indítványa a büntetés enyhítésére irányult, amit a terhelt beismerése, a bűncselekmény kísérleti szakban maradása, továbbá a cselekmények hatására kialakult poszttraumás stressz szindróma betegsége támasztanak alá (másodfokú irat 6. sorszám).

[3] Az ügyészség tudomásul vette a határozatot (69. sorszámú elsőfokú irat).

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.153/2024/5. számú észrevételében a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, és tanácsülés keretében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a bűncselekmény jogi minősítése helytálló, a vádlott felmentésére büntethetőséget kizáró ok hiánya miatt – amit az elsőfokú bíróság meg is indokolt a határozatában – nem kerülhetett sor. A kiszabott joghátrányt a súlyosító és enyhítő körülményekkel arányban állónak tartotta, figyelemmel arra, hogy a szabadságvesztés az irányadó büntetési tétel középmérték alatt a törvényi minimumhoz közel került megállapításra, ezért annak enyhítésére nem látott lehetőséget.

[5] Az ítéltábla a védelmi perorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése értelmében az ügyészségi indítvánnyal egyetértve a törvényi feltételek teljesülése folytán tanácsülésen bírálta el. A vádlott terhére az ügyészség ugyanis fellebbezést nem jelentett be, a tényállás megalapozott és nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését az arra jogosultak nem indítványozták.

[6] A fellebbezések nem alaposak.

[7] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárását a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény jogi

minősítésére, a büntetés kiszabására, valamint az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezések törvényességére is.

[8] A felülbírálat során megállapítható volt, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a) – h) pont], sem olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) a) – d) pont], amely az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülvizsgálatot kizárta volna, az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezve.

[9] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdésében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[10] A Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában megjelölt, megalapozott tényállás számelírását a kijavítás szabályai szerint (Be. 453. §) viszont helyesbíteni kellett, illetve a tényállás részét nem alkotó korábbi büntetés adatai [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] voltak pontosítandók a következők szerint.

[11] A Pesti Központi Kerületi Bíróság büntetővégzésének száma: 150.Bpk.XIV.40266/2020/15. (elsőfokú irat 476. sorszám).

[12] [26] bekezdés: a lefoglalt kábítószer a *jelentős* mennyiség alsó határának 22,4-szerese.

[13] A törvényszék a büntetőügy eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű, közvetlen és származékos bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességében a logika és az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. Figyelemmel volt a vádlott bűncselekményt csak részben elismerő, felelősségét csökkenteni akaró védekezésére. Vallomásait – melyeket többször módosított – összevetette tanú1, tanú6, tanú7, tanú2, tanú3, tanú4 és tanú5 tanúk vallomásaival, továbbá az igazságügyi szakértői bizonyítás anyagával, a máriapócsi MOL benzinkút kamerafelvételeivel, és a nyomozási iratokhoz csatolt repülőjegy, illetve beszállókártya adataival. Mérlegelő tevékenysége hibátlan, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett. A védelem a perorvoslatában nem hozott fel olyan körülményt, amely észszerű kételyeket támasztana az első bírósági mérlegeléssel szemben. A törvényszék az indokolási kötelezettségét is teljesítette.

[14] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[15] E körben elsőként azt rögzíti az ítéltábla, hogy a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdésének fő szabálya szerint az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazásának van helye, mertl az elbíráláskori Btk. nem eredményez a vádlottra kedvezőbb elbírálást.

[16] A vádlott valóban a Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer kereskedelem büntetnének kísérletét valósította meg. A törvényszék e körben írt indokaival az ítéltábla egyetértett, amit a következőkkel egészít ki.

[17] A forgalomba hozatal – ahogy a kereskedés is –, több résztevékenységből tevődik össze. Magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását, tehát minden olyan mozzanatot felölelhet, amely azt célozza, hogy a kábítószer – akár további közbe ékelődő személyek révén is – bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. A forgalomba hozatal megkezdéseként értékelendő tehát a forgalmazással összefüggő – korábban említett – résztevékenységek megvalósítása. Befejezetté akkor válik a cselekmény, amikor a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadással ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak (1/2007. Büntető jogegységi határozat, BH2002. 299). Jelen esetben a vádlott által elkövetett bűncselekmény a terhelt rosszulléte és kórházba szállítása folytán nem vált befejezetté, a kábítószer emiatt nem került be a forgalomba, ezért a büntetőjogi felelőssége az egészséget veszélyeztető bűncselekmény kísérletében volt megállapítható. A vádlott azzal, hogy a testéből természetes módon kiürülő kábítószerrel töltött kapszulákat összegyűjtötte, azokat tárolta, nyilvánvalóan tudott arról, hogy kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményben vesz részt, amit nem volt szándékában feltárni a hatóságok előtt.

[18] A védelem által a Btk. 19. §-ában írt kényszer, fenyegetés hatása alatti elkövetés kapcsán az elsőfokú bíróság által írt indokokat is osztotta az ítéltábla, megjegyezve, hogy ilyen körülményt a megalapozott tényállás sem tartalmaz, ezért a jelzett büntethetőséget kizáró ok nem volt megállapítható, miként erről is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság.

[19] A védő tudatzavart állapotban történő elkövetésre is hivatkozott, amit az igazságügyi elmeorvoszakértői vélemény egyértelműen kizárt, így az erre való hivatkozás is alaptalan.

[20] Mindezekre figyelemmel a felmentést, illetve a cselekmény enyhébb minősítését célzó jogorvoslatok a bizonyítékok okszerű értékelésén keresztül támadták a tényállást, amely annak megalapozottsága folytán a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan eredményre nem vezethetett.

[21]Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket feltárta. Helyesbítendő az indokolás azonban – a kétszeres értékelés tilalma

folytán –, hogy nem a kábítószer jelentős mennyiségét meghaladó mennyiségének van súlyosító hatása, hanem annak, hogy a mennyiség az alsó határát 22,4-szeresen haladta meg.

[22] Az így helyesbített és kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott – a törvényi minimumot csupán két évvel meghaladó – lényegesen az irányadó középérték alatt kiszabott szabadságvesztés büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, összhangban áll a büntetés kiszabás elveivel, tükrözi, hogy a bűncselekmény kísérleti szakban maradt, tetтарыos, ezért az ítéltábla az enyhítésére nem látott lehetőséget. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama is törvényes. Erre tekintettel a büntetés enyhítésére irányuló jogorvoslatok sem vezethettek eredményre.

[23] A törvényszék a vádlott letartóztatását a 2024. augusztus 29. napján tartott tárgyaláson hozott 11.B.113/2024/36/II. számú végzésével szüntette meg, elrendelve egyben a terhelt ingatlanra vonatkozó bűnügyi felügyeletét. Mivel a vádlott a határozat meghozatalakor még letartóztatásban volt, ezért ezt a napot ezen kényszerintézkedésbe kell beszámítani és a bűnügyi felügyelet kezdő napja 2024. augusztus 30-a, így az ítéltábla a beszámításra vonatkozó elsőfokú rendelkezést az iratok tartalmának megfelelően módosította.

[24] Az elsőfokú ítélet egyéb, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, a bűnjelekre, és a bűnügyi költségre vonatkozó, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései törvényesek.

[25] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a szükséges részében (a beszámítás kapcsán) a Be. 606. § (1) bekezdése értelmében megváltoztatta, míg egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a tárgyalás egységes, ezért az elsőfokú ítélet bevezető részében nem „tárgyalások”, hanem tárgyalás alapján történt a határozat meghozatala és kihirdetése.

[27] Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítása a Btk. 92. § (1) és (3) bekezdés a) pont 1. fordulatán alapul.

[28] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2025. július 8.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 11.B.113/2024/68. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.291/2025/8. számú határozata által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. július 8.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke